

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

22. Et Concilij Tridentini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

quatuordecim, praesedit Clemens V. natione Gallus, ipsisque Gallis addictissimus, qui que Sedem Pontificiam Avenionem transtulerat, gemente aut indignante Italia. In hoc Concilio nostram sententiam Ecclesia Gallicana iterum professæ est, videl: Ecclesiam Romanam à Græcis Romanum Imperium ad Germanos transtulisse, & ad certos eorum Principes jus & potestatem eligendi Regem ab eadem Ecclesia pervenisse, &c. Quæ verba sunt ipsius Clementis in Concilio Viennensi, imò ipsius Ecclesiæ Gallicanæ, quæ maximam hujus sacri Senatûs partem implebat.

XXI. Anno MCCCXXXII. Synodus Basileensis in Salvo Conductu, seu fide publica Legatis Pontificijs (a) data sic loquitur: Exhortatur omnes & singulos Christi fideles, cujuscunque dignitatis, gradus, aut præminentie existant, spiritualis seu temporalis, etiamsi Regali fulgeant Dignitate, atque in virtute sanctæ obedientie mandat, ut si per eorum dominia, terras, Civitates, territoria, aut alia loca transire contingat, sub pena, sententijs & censuris, tam Constantiensis, quam hujus sacra Synodi decretis conventis & fulminatis, districte injungendo, quatenus vos & vestrum quemlibet cum vestra Comitiva securos, liberos, & tutos cum rebus vestris ire, stare & redire sine molestia & impedimento permittant, &c. Pœnæ verò à Concilio Constantiensi (b) decretæ, quarum Basileenses meminerunt, habentur in hæc verba sess. 17. Quicumque cujuscunque status aut conditionis existat, etiamsi Regalis, euntes vel redeuntes impediverit, aut perturbaverit, sententiam excommunicationis incurrat, & ulterius omni honore & dignitate ipso facto sit privatus. Episcopi ergo Galliæ, qui magno numero, nec minori auctoritate Concilio tunc aderant, sentiebant, Reges, etiam quod temporalia spectat, Ecclesiasticæ potestati subjacere; quod præsertim argumentum contra Maimburgum (c) valet, qui decreta Basileensis Concilij valida, & ab Eugenio confirmata esse omni studio contendit.

XXII. Anno MDLXIII. In Synodo Oecumenica Tridentina Sessione 25. (d) cui Galliæ Episcopi & præsertim Cardinalis Lotharingicus intererant, omnium approbatione & consensu duella & monomachia prohibita, ijsque hæc pœna apposta: Qui pugnam in duello commiserint, & qui eorum patrini vocantur, excommunicationis, ac omnium honorum suorum proscriptionis, ac perpetuæ infamiae pœnam incurrant, & ut

Cccc homi-

(a) Concil. Basl. in Congreg. Gener. anno 1432. habetur in append. epistol. Conc. ap. Binium. T. 4. Concil. (b) Concil. Constant. Sess. 17. (c) Maimburg. Traité dell'eglise de Rome c. 25. (d) Concil. Trid. Sess. 25. c. 19.

homicida juxta sacros Canones puniri debeant. De hoc & alijs decretis eadem Sessione editis hæc habet Pallavicinus: (a) *De his, quæ proposita sunt, mirus fuit consensus.* Agnoverunt ergo, probâruntque hæc nostram sententiam Galliæ Antistites (nam Oratores ob alias causas Concilio abscesserant) quorum in Concilio magna & spectata auctoritas, Lotharingi præsertim, quem ut instar Collegæ haberent, rerumque omnium conscium, suis Legatis Pontifex imperaverat. *Nei obstat,* non fuisse Concilium Tridentinum in Gallijs receptum, id enim ob alias causas contigit, quæ à Pallavicino (b) memorantur, ejusque receptio non à Galliæ Episcopis (de quorum sententia disputamus) sed ab Optimatibus Regni, & Regina præsertim pendebat, rationibus Politicis absterita, & præsertim ne Calvinistas tunc temporis in Gallia præpotentes offenderet.

XXIII. Anno MDLXXXIX. Duce Guisio, ejusque fratre Cardinali ab Henrico III. occisis, *Facultas Theologica Sorbonæ,* inquit Spondanus ad hunc annum, *die 7. Januarij congregata, post publicam supplicationem omnium Ordinum dicte facultatis, & Missam de Spiritu S. celebratam audita omnium & Singulorum Magistrorum, qui ad septuaginta convenerant, maturâ, accuratâ & liberâ deliberatione, & multis ac varijs rationibus, quæ magna ex parte sacris scripturis, canonicis Sanctionibus, & Decretis Pontificum in medium proposita fuere, conclusum est à Decano nemine refragante per modum consilij ad liberandam Conscientiam, populum solutum esse à juramento fidelitatis & obedientiæ Henrico prædito.* Seniores tamen Theologi ipseque adeo Decanus, qui tunc erat *Joannes Faber, censuit, ut res integra ad Pontificem remitteretur; qui Decretum illud uti temerarium valdè improbavit.* Hactenus Spondanus. Vides ergo quæ tunc temporis fuerit Sorbonæ sententia, posse vid. Reges abdicari: & quamvis temerarium fuerit, id propriâ auctoritate aggressam esse, temeritatem tamen correxit, adornatâ ad Sixtum V. quatuor Optimatum Legatione, qui id ipsum à Pontifice peterent. Hunc verò censuisse, omnino Pontifices id posse, quamvis hac potestate uti tunc noluerit; certissimum est, quippe qui primo Pontificatus sui anno, videlicet MDLXXXV. Henricum Navarræ Regem, ejusque fratrem, Principem Condeum, omni Regio jure, ac Principali Dignitate spoliavit, ut videre est apud (c) Spondanum. Sed

(a) Pallavic. in hist. Concilij Trid. l. 24. c. 7. n. 2. (b) V. Pallav. cit. c. 10. & 11. (c) Spondanus ad ann. 1585.